

[Ømann.]

folkepartis, Danmarks kommunistiske partis og venstresocialisternes vegne at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om kuponskat af obligationer, registrering af private pantebreve og beskatning af renteindtægter*, idet jeg i øvrigt henviser til forslagets tekst og de ledsagende bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af færdselslov [af Voigt m. fl.] .

(Lovforslag nr. L 33. Fremsat 7/10 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Justitsministeren (Orla Møller):

Der er i det forslag, som hr. Voigt m. fl. har fremsat, to ting. Den første er en nedsættelse af hastigheden for knallerter fra 40 til 30 km, og den anden er fjernelse af den vægtgrænse, som af folketinget blev sat for, hvad der i fremtiden skulle betegnes som knallerter.

Det er ikke mere end ca. 1/2 år siden, vi havde en drøftelse her i folketinget om denne sag, og forud for dette var gået en meget dybtgående behandling i folketingets retsudvalg. Der er efter min opfattelse ikke fremkommet hverken opsigtsvækkende eller afgørende nye ting i forhold til den debat, som folketingets retsudvalg og tinget havde for ca. 1/2 år siden. Jeg kunne føje til, at det efter min opfattelse må være rimeligt, at når en færdselslov er blevet gennemført af et stort flertal her i tinget, så bør den have mulighed for at virke. Det kan yderligere føjes til, at alle problemer i forbindelse med disse forhold nøje bliver fulgt både af færdsels-sikkerhedskommissionen og af trafik-sikkerhedsforskningsrådet.

Derfor er der efter min opfattelse kun én ting at gøre over for dette forslag, og det er at sige, at det kun fortjener at blive afvist af tinget.

Otto Mørch (S):

Jeg kan fuldt og helt følge ministeren i afvisningen og motiveringen for afvisningen af dette forslag fra hr. Voigt m. fl.

Vi har i socialdemokratiet ikke ændret synspunkter, siden vi for mindre end 1/2 år siden vedtog disse nye bestemmelser på knallertområdet, disse tekniske sanering af knallertområdet. Det er altså bestemmelser, som endnu ikke

er trådt i kraft, og som vi derfor ikke har erfaringsgrundlag for nærmere at vurdere.

Så vil jeg også gerne sige, at der fortsat kan være problemer på knallertområdet, det erkender jeg, men de er af mere uddannelsesmæssig karakter. Jeg er netop selv personlig stærkt engageret i et undersøgelsesarbejde på dette område, og som ministeren nævnte, har færdsels-sikkerhedskommissionen også taget disse problemer op. Derfor afviser vi dette forslag.

Holmberg (V):

Det fremsatte lovforslag er i hvert fald overskueligt, hvad angår paragraffer, for der er kun to. § 1, nr. 1, vedrører en ændring af en lov, som endnu ikke er trådt i kraft, og § 1, nr. 2, indeholder fratagelse af en bemyndigelse til ministeren, som han har fået for nogle få måneder siden. Vi er jo efterhånden vant til lidt af hvert fra den side, men det går da fremad med forståelsen af vort folkestyre.

Sidste gang vi havde diskussion om lov om færdsel, dengang om sikkerhedsseler, opfordrede vedkommende medlem, som nu ønsker denne lov ændret som ikke er trådt i kraft, til at bryde en lov, som var vedtaget med et stort flertal. Men det kan jo være, at han også har fortrudt det senere.

Det kunne jo også være, at hr. Voigt har fortrudt det brev, han sendte den 25. maj 1976. Heri kan man næsten med fåre øjne læse, at han skriver: Kære forhandler. Gennem mit arbejde i folketinget er jeg kommet i kontakt med en lang række branchefolk, og samstemmende har de oplyst, at den moderne knallert faktisk sikkerhedsmæssigt er bygget til at køre 40 km. Hr. Voigt håber, at de øvrige partier i folketinget vil følge sagkundskaben i dette spørgsmål, men efterhånden kan han godt komme i tvivl, skriver han. Til sidst gør han opmærksom på, at i første omgang er det det med de japanske knallerter, han vil forklare, men som han ikke forklarer alligevel. I næste omgang bliver det de 40 km. Men all right, det skal indrømmes, at hr. Voigt henviser til læger, der siger lidt om ulykkernes omfang og størrelse. Jeg må nok have lov at sige – det er kort taletid, vi har, vi vil vende tilbage til det senere – at det er en meget stor forenkling. Når hr. Voigt henviser til læge- og motororganisationer og politiet, så ved hr. Voigt jo også godt, at de ikke er enige, og hvis hr. Voigt mangler navne, så skal han gerne få dem her. Som det er fremgået, er jeg nærmest mod-